

indtægter samt eventuelt videreført overskud fra tidligere år.

Forslagene til disse bestemmelser skal sikre en øget gennemsigtighed i fællesfondens økonomi og er en opfølgning på konklusionerne i den i afsnit 2. omtalte advokatundersøgelse.

3.7.2. Samling af fællesfondens indtægter og udgifter ét sted

Det økonomitekniske udvalg peger i sin rapport på, at den nuværende spredning af en række af fællesfondens driftsopgaver er mindre hensigtsmæssig, og udvalget indstiller, at administrationen af disse samles ét sted. Udvalget finder, at opgaverne vedrørende bogføring, tilskudsadministration og drift af fælles ledelsesinformation på økonomiområdet med fordel kan placeres i det administrative fællesskab.

Udvalget indstiller i denne forbindelse, at overflytning af administrationen af fællesfondens driftsopgaver sker etapevis, startende med de nævnte opgaver, og at ressourcer medfølger fra et stift, når der overflyttes opgaver derfra til et administrativt fællesskab.

Hensigten med etableringen af et administrativt fællesskab vil således alene være, at en række økonomiske fællesopgaver som fx tilskudsforvaltningen til uddannelsesinstitutioner, administration af forsikringsordningen o. lign. samles et sted.

Det er hensigten, at forvaltningen af det administrative fællesskab placeres i tilknytning til en eller flere af stiftsøvrighederne.

Med dette lovforslags § 1, nr. 5, skabes der hjemmel til, at det nævnte administrative fællesskab kan etableres.

Med lovforslagets § 1, nr. 5, præciseres det endvidere, at stiftsøvrighederne bestyrer fællesfonden under ansvar overfor kirkeministeren. Bestyrelsen skal således finde sted i overensstemmelse med de gældende regler og i overensstemmelse med de bevillinger m.v., som kirkeministeren fastsætter. Ministerens ansvar i forhold til administrationen af bevillingerne kan således karakteriseres som et tilsynsansvar. Ændringen skal ses i sammenhæng med, at Rigsrevisionen i sit høringssvar peger på, at det bør præciseres i selve loven, at ministeren har det øverste ansvar for fællesfonden.

Samtidig præciseres reglerne om regnskabsaflæggelsen for fællesfonden og stiftsmidlerne med bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 12 og 16. Med forslaget § 1, nr. 13, sikres, at landskirkeskatten udbetales til det administrative fællesskab, sådan at der herved sikres den nødvendige likviditetsstyring af fællesfonden.

3.7.3. Decentralisering af udpegning af konsulenter

Det økonomitekniske udvalg foreslog endvidere, at beslutningskompetencen på en række områder overføres fra Kirkeministeriet til regionale og lokale kirkelige myndigheder.

Udvalget anbefalede blandt andet, at stiftsøvrigheden får kompetencen til at udpege bygningskonsulenten for præstegårde og præstegårdskonsulenten, der rådgiver menighedsråd m.fl. om forhold vedrørende præsteembedernes landbrugsejendomme. Disse forslag fremsættes med § 1, nr. 15, i dette lovforslag.

3.8. Omlægning af fællesfondens udgifter til lokale aktiviteter

I tilknytning til lovforslaget er det hensigten at gennemføre en omlægning af fællesfondens udgifter til aktiviteter, der afholdes af de lokale kirkelige myndigheder. Den nugældende lov om folkekirkens økonomi indeholder i § 14, stk. 3, hjemmel til, at fællesfonden kan oppebære refusioner af udgifter, der er afholdt af fællesfonden, men vedrører lokale kirkelige aktiviteter. Denne bestemmelse har hidtil været brugt til, at menighedsrådene betaler en del af de udgifter, som vedrører yderligere pc'ere på kirkenettet ud over dem, der anvendes til ministerialbogsføringen, og som er finansieret af fællesfonden.

Med dette lovforslags § 1, nr. 6, præciseres bestemmelsen i lov om folkekirkens økonomi § 11 om fællesfondens udgifter, sådan at det blandt andet tydeliggøres, at fællesfonden kan afholde udgifter, der vedrører lokale kirkelige aktiviteter, og at fællesfonden kan opkræve hel eller delvis refusion for disse udgifter af kirke-, præstegårds- eller provstiuvalgskasserne. Samtidig indføres der hjemmel til henlæggelse af en del af en eventuel refusion af skadesudgifter, jf. forslaget i § 1, nr. 6, til ny § 11, stk. 4.

På nogle områder kan der være en rationaliseringsgevinst ved, at der tilrettelægges en samlet ordning på stiftsniveau eller for folkekirken som helhed. Dette er baggrunden for den eksisterende centrale forsikrings- og selvforsikringsordning. Udgifterne til denne ordning finansieres i dag af fællesfonden.

Der er imidlertid tale om udgifter, som vedrører det lokale niveau, ikke om fællesudgifter for folkekirken som helhed. Med hjemmel i den nye bestemmelse i lov om folkekirkens økonomi § 11, stk. 3, sammenholdt med den nugældende bestemmelse i lov om folkekirkens økonomi § 14, stk. 3, der med dette lovforslag bliver § 14, stk. 2, kan der opkræves refusion hos kirke-, præstegårds- og provstiuvalgskasserne for fællesfondens udgifter til denne ordning. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 og nr. 8.